

РІШЕННЯ
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Андрій ГАЗУКІН Георгійович, 1990 року народження, громадянин України, освіта вища: у 2013 році закінчив Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад «Київська гуманітарна академія» за спеціальністю «Міжнародні відносини» та здобув кваліфікацію політолога-міжнародника, перекладача; у 2021 році закінчив Приватний вищий навчальний заклад «Інститут екології економіки і права» за спеціальністю «Екологія», здобув ступінь магістра та професійну кваліфікацію «магістр з екології, еколог, викладач вищого навчального закладу». У 2022 році вступив до аспірантури КНУБА (наказ 1417/2 від 29.09.2022 р.) на спеціальність 051 «Економіка»; виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Економіка».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом ректора Київського національного університету будівництва і архітектури Міністерства освіти і науки України, м. Київ, від 13.07.2026 р. № 150/52-14/90/26, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради	– Любові ЗГАЛАТ-ЛОЗИНСЬКОЇ, доктора економічних наук, професора, професора кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури
Рецензентів	– Ольги БЄЛЕНКОВОЇ, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри економіки будівництва Київського національного університету будівництва і архітектури

– Тетяни ІВАНОВОЇ, кандидата економічних наук, доцента, доцента кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури |
| Офіційних опонентів | – Тетяни ЗАЯЦЬ, доктора економічних наук, професора, завідувача відділу проблем формування соціального капіталу Інституту демографії та досліджень якості життя імені Михайла Птухи Національної академії наук України

– Наталі УШЕНКО, доктора економічних наук, професора, професора кафедри міжнародної економіки Київського столичного університету імені Бориса Грінченка |

на засіданні «01» вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» Андрію ГАЗУКІНУ на підставі публічного захисту дисертації «Інноваційна діяльність будівельних підприємств в умовах трансформаційних змін галузі» за спеціальністю 051 «Економіка».

Дисертацію виконано в Київському національному університеті будівництва і архітектури Міністерства освіти і науки України, м. Київ.

Науковий керівник: Володимир ЛИЧ, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Вона є актуальною завершеною кваліфікаційною науковою працею, виконаною здобувачем особисто, містить нові науково обґрунтовані результати проведених досліджень.

Результати дисертаційної роботи формують сучасну теоретико-методичну основу для оцінювання, стратегічного спрямування та прогнозування інноваційної діяльності будівельних підприємств. Запропонована вперше інтегральна економіко-математична модель, що поєднує експертне визначення вагомості блоків, мінімаксне нормування, блокове агрегування, зважену адитивну згортку, порогову класифікацію та аналіз панельних даних у дискретному часі, забезпечує комплексне оцінювання рівня, динаміки та структурних складових інноваційної активності підприємств.

Удосконалений теоретико-методичний підхід до класифікації інноваційної діяльності, її комплексного оцінювання та аналітичний підхід до дослідження зовнішніх умов інноваційного розвитку забезпечують системне врахування фінансово-економічних, технологічних, цифрових, кадрових, організаційних, ринкових, екологічних і безпекових чинників. Запропонований теоретико-методичний підхід до управління інноваційною діяльністю через формування внутрішньоорганізаційної інноваційної екосистеми та інтегрованої моделі управління забезпечує послідовний зв'язок між результатами діагностики, визначенням стратегічних пріоритетів, ресурсним забезпеченням, реалізацією інноваційних проєктів та оцінюванням їх результативності.

Розвинуті концептуальні положення щодо трансформації інноваційної моделі будівництва України в напрямі прикладної інженерно-адаптаційної моделі, а також прогнозно-адаптивний підхід, що поєднує сценарне прогнозування, стрес-коригування та порогові зони управлінського реагування, дають змогу підвищити адаптивність управління інноваційною діяльністю будівельних підприємств в умовах трансформаційних змін галузі. Практичне використання запропонованого інструментарію забезпечує можливість комплексної діагностики інноваційної активності будівельних підприємств, виявлення проблемних функціональних блоків, обґрунтування стратегічних пріоритетів, формування портфеля інноваційних проєктів та коригування управлінських рішень.

Дисертація написана державною мовою та відповідає вимогам пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами).

Здобувач має 15 наукових публікацій за темою дисертації, з них: 1 стаття у періодичному науковому виданні, проіндексованому в базі даних Scopus, та 4 статті у наукових виданнях, включених до Переліку наукових фахових видань України категорії «Б»; 10 тез наукових доповідей у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій:

Стаття у науковому фаховому виданні, що індексуються у наукометричній базі Scopus:

1. Iastremska O., Rudych A., Bumane I., **Hazukin A.**, Zdolnyk V., Kukhta P. Management of innovative development of enterprises in the conditions of digitalization: strategy modeling. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*. 2024. № 2. Р. 194–200. DOI: <https://doi.org/10.33271/nvngu/2024-2/194> (Особистий внесок автора: проаналізовано комплекс факторів, що визначають подальшу інтенсифікацію інноваційного розвитку підприємств).

Публікації у наукових фахових виданнях України:

2. Газукін А. Г. Шляхи підвищення ефективності управління інноваційним розвитком будівельних підприємств. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2023. Вип. 56. С. 10–16. DOI: <https://doi.org/10.32782/2413-2675/2023-56-2>

3. Лич В. М., **Газукін А. Г.** Зарубіжний досвід інноваційної діяльності будівельних підприємств в розвинутих країнах. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин*. 2023. № 52(2). С. 202–216. DOI: [https://doi.org/10.32347/2707-501x.2023.52\(2\).202-216](https://doi.org/10.32347/2707-501x.2023.52(2).202-216) (Особистий внесок автора: проаналізовано глобальні тренди, визначено ключові фактори, що формують сучасні тенденції у будівництві за кордоном).

4. Газукін А. Г. Проблеми формування інфраструктурного забезпечення інноваційної діяльності будівельних підприємств. *Шляхи підвищення ефективності будівництва*. 2022. № 49. Том 2. С. 228–237. DOI: [https://doi.org/10.32347/2707-501x.2022.49\(2\).228-237](https://doi.org/10.32347/2707-501x.2022.49(2).228-237)

5. Газукін А. Г. Стратегічні пріоритети інноваційного розвитку підприємств будівельної галузі. *Шляхи підвищення ефективності будівництва*. 2025. № 56. Т. 1. С. 340–350. DOI: [https://doi.org/10.32347/2707-501x.2025.56\(1\).340-350](https://doi.org/10.32347/2707-501x.2025.56(1).340-350)

Наукові праці, що представлені як тези доповіді у міжнародних науково-технічних конференціях:

6. Газукін А. Г. Оцінювання інноваційного потенціалу будівельних підприємств. *Маркетингові стратегії, підприємництво і торгівля: сучасний стан, напрямки розвитку*: матеріали III Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Київ, 27 жовтня 2022 року): тези доповідей / відп. ред. П. В. Захарченко. Київ, 2022. С. 21–25. URL: https://library.knuba.edu.ua/books/zbirniki/25/27_10_22.pdf.

7. Газукін А. Г. Особливості інноваційної діяльності у будівництві. *Маркетингові стратегії, підприємництво і торгівля: сучасний стан, напрямки розвитку*: матеріали IV Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Київ, 20 квітня 2023 року): тези доповідей / відп. ред. П. В. Захарченко. Київ, 2023. С. 275–277. URL: <https://library.knuba.edu.ua/books/zbirniki/25/20-04-2023.pdf>.

8. Газукін А. Г. Характеристика інноваційного потенціалу будівельного підприємства. *Глобалізаційні виклики економіки, обліку, фінансів та права*:

збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції (Полтава, 14 вересня 2023 р.). Полтава: ЦФЕНД, 2023. С. 33–35. URL: <https://www.economics.in.ua/2023/09/14.html>.

9. Газукін А. Г. Стимулювання інноваційної діяльності будівельних підприємств в технічно-економічному аспекті. *Проблеми генезису економіки інтелектуально-інноваційного капіталу*: матеріали доповідей III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 7–8 листопада 2023 року): у 2-х ч. / за заг. ред. В. М. Лича. Ч. 1. Київ: КНУБА, 2023. С. 49–51. URL: https://cf.knuba.edu.ua/kafedra-ekonomichnoyi-teoriyi-obliku-ta-opodatkuvannya/iii_mnpk_ketoo_2023/.

10. Газукін А. Інструменти державного регулювання інноваційного розвитку будівельної галузі. *Маркетингові стратегії, підприємництво і торгівля: сучасний стан, напрямки розвитку*: матеріали V Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Київ, 18 квітня 2024 року): тези доповідей / відп. ред. П. В. Захарченко. Київ, 2024. С. 44–47. URL: https://library.knuba.edu.ua/books/zbirniki/25/18_04_2024.pdf.

11. Газукін А. Г. Управління інтелектуальним капіталом будівельних підприємств. *Проблеми генезису економіки інтелектуально-інноваційного капіталу*: матеріали доповідей IV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 5–6 листопада 2024 року) / за заг. ред. В. М. Лича, Л. О. Згалат-Лозинської. Київ: КНУБА, 2024. С. 96–99. URL: https://library.knuba.edu.ua/books/zbirniki/32/Theses%20of%20inter%20conference%20KNUBA%205-6_11_2024.pdf

12. Газукін А. Г. Оцінювання факторів середовища як детермінант інноваційного розвитку будівельних підприємств в умовах цифрової трансформації. *Проблеми модернізації України*: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. «Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу» (Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А. Семенець-Орлова, І. І. Каліна, Ю. В. Мазур та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. С. 17–20. URL: <https://research.maup.com.ua/assets/files/conferency/3-conf-innov-metod-upr.pdf>.

13. Газукін А. Г. Методи оцінювання ризиків інноваційного розвитку будівельних підприємств в економіці інтелектуально-інноваційного капіталу. *Проблеми генезису економіки інтелектуально-інноваційного капіталу*: матеріали доповідей V Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 4–5 листопада 2025 року) / за заг. ред. В. М. Лича. Київ: КНУБА, 2025. С. 101–105. URL: https://cf.knuba.edu.ua/wp-content/uploads/2026/01/ZBIRNYK-of-TESISSES-KNUCA-4-5_11_2025_all1.pdf

14. Газукін А. Інноваційна маркетингова діяльність будівельних підприємств в умовах трансформації галузі. *Маркетингові стратегії, підприємництво і торгівля: сучасний стан, напрямки розвитку*: матеріали VII Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Київ, 15 квітня 2026 року): тези доповідей / відп. ред. П. В. Захарченко. Київ: КНУБА, 2026. С. 151–155. URL: <https://library.knuba.edu.ua/wp-content/uploads/2026/05/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8>

15. Газукін А.Г. Оцінка інноваційної активності будівельних підприємств. *Ефективні механізми господарювання в сучасних економічних умовах: матеріали доповідей Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Запоріжжя, 6–7 березня 2026 р.). Львів-Торунь : Liha-Pres, 2026. С.7-12. ISBN 978-966-397-603-7 URL: <https://surl.li/vpdoiw>.

Повнота викладення основних наукових результатів, висновків, рекомендацій та положень дисертаційного дослідження відповідає вимогам, що пред'являються до дисертаційних робіт на здобуття ступеня доктора філософії.

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти) та висловили зауваження:

Голова ради – доктор економічних наук, професор ЗГАЛАТ-ЛОЗИНСЬКА Любов Олександрівна, професор кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури, без зауважень.

Рецензент – доктор економічних наук, професор БЄЛЕНКОВА Ольга Юріївна, завідувач кафедри економіки будівництва Київського національного університету будівництва і архітектури, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У підрозділі 2.3 автором сформовано вибірккову сукупність підприємств, що здійснюють діяльність у межах КВЕД 41.20, та включено до аналізу будівельні, девелоперські й проєктні організації (с. 145–149). Такий підхід дозволив охопити ширше коло суб'єктів будівельної сфери, однак інноваційна діяльність підрядної організації, девелопера та архітектурно-проєктного підприємства має різну економічну природу. Зокрема, показники матеріалоемності, енергоемності, використання інноваційного обладнання, логістично-постачальницьких рішень або переробки будівельних відходів мають різний зміст для виконавця будівельно-монтажних робіт, девелопера і проєктної організації. Роботу посилено б методичне уточнення того, як такі індикатори інтерпретуються залежно від функціонального профілю підприємства в межах єдиної інтегральної моделі.

2. У підрозділі 2.1 дисертації ґрунтовно використано міжнародні індекси GII, GTCI, GSCI та EIS для характеристики зовнішніх умов інноваційної діяльності будівельних підприємств (с. 96–123). Водночас доцільно було б чіткіше показати, які саме компоненти цих індексів безпосередньо кореспондують із блоками авторської інтегральної моделі, поданої у підрозділі 2.3. Така порівняльна ув'язка на рівні «макроіндикатор – галузевий чинник – блок інтегральної оцінки підприємства» посилює логічний перехід від аналізу національного інноваційного середовища до діагностики конкретних будівельних підприємств.

3. У третьому розділі запропоновано систему стратегічних пріоритетів, індекс їх пріоритетності та дорожню карту реалізації інноваційної діяльності будівельного підприємства (табл. 3.14, с. 210; табл. 3.15, с. 212). Разом із тим, з

позицій економіки будівництва варто було б чіткіше пов'язати запропоновані пріоритети з вартісними параметрами їх реалізації: очікуваною економією витрат, строком окупності, впливом на собівартість будівельних робіт, життєву вартість об'єкта та фінансову стійкість підприємства. Це дозволило б доповнити стратегічну логіку роботи більш вираженим економічним обґрунтуванням доцільності впровадження окремих інноваційних рішень.

4. У роботі обґрунтовано внутрішньоорганізаційну інноваційну екосистему та дорожню карту її реалізації, що охоплює діагностику, відбір пріоритетів, пілотування, стандартизацію, масштабування і моніторинг (с. 175–198; табл. 3.15, с. 212). Водночас інноваційний цикл у будівництві тісно пов'язаний із життєвим циклом інвестиційно-будівельного проєкту: передпроектною підготовкою, проєктуванням, експертизою, дозвільними процедурами, будівництвом, введенням в експлуатацію та подальшим обслуговуванням об'єкта. Тому доцільним було б чіткіше показати, на яких саме стадіях життєвого циклу проєкту застосовуються окремі інноваційні рішення та які підрозділи або учасники будівельного процесу відповідають за їх реалізацію.

5. У підрозділі 3.3 автором сформовано ризик-орієнтований контур, карту ризиків, порогові зони управлінського реагування та інтегровану модель управління інноваційною діяльністю (табл. 3.10, с. 194; рис. 3.4, с. 223; рис. 3.6, с. 235). Разом із тим, у будівництві ризики інноваційних рішень розподіляються між замовником, девелопером, генпідрядником, субпідрядниками, проєктувальниками, постачальниками й експлуатуючими організаціями. У зв'язку з цим роботу посилено б доповнення ризик-орієнтованого контуру положеннями щодо договірного закріплення відповідальності, гарантій, страхування, розподілу витрат на доопрацювання інноваційного рішення та механізмів врегулювання відхилень під час реалізації будівельного проєкту.

Рецензент – кандидат економічних наук, доцент ІВАНОВА Тетяна Миколаївна, доцент кафедри економічної теорії, обліку та оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. Система показників, сформована у підрозділах 1.2 і 2.3, охоплює значний масив фінансових, техніко-технологічних, цифрових, кадрових, організаційних, ринкових та еколого-безпекових характеристик. Для практичного застосування методики на підприємстві доцільно було б доповнити її паспортом кожного індикатора із зазначенням економічного змісту, одиниці виміру, формули, джерела даних, періодичності формування, відповідального підрозділу, первинного документа та процедури перевірки. Це перетворило б модель із дослідницького інструменту на більш формалізовану складову обліково-аналітичної системи підприємства.

2. Динамічне оцінювання охоплює 2021–2025 рр., тобто період різких інфляційних, валютних, логістичних і безпекових змін, а також неоднакової повноти корпоративного розкриття інформації. У роботі доцільно було б чіткіше описати забезпечення часової зіставності фінансових показників:

використання постійних цін, дефляторів, коригування одноразових втрат, переоцінок, знецінення активів та інших воєнно зумовлених факторів. Наведення правил оброблення пропусків і структурних розривів у рядах посилює статистичну коректність міжрічних порівнянь.

3. У підрозділі 1.3 ґрунтовно узагальнено закордонний досвід державного стимулювання інновацій. Практичну цінність цієї частини можна було б посилити через окрему матрицю «інструмент підтримки – джерело фінансування – податкові й облікові наслідки – вимоги до одержувача – можливість застосування для малого, середнього та великого будівельного підприємства». Така конкретизація дозволила б точніше оцінити застосовність податкових кредитів, прискореної амортизації, грантів, гарантій, співфінансування та інноваційних публічних закупівель в умовах воєнної економіки й відбудови.

4. Запропонована внутрішньоорганізаційна інноваційна екосистема містить стратегічний, ресурсний, цифровий, кадровий, нормативний, партнерський, ринковий і ризик-орієнтований контури. На думку рецензента, її прикладну завершеність посилює виокремлення обліково-контрольного контуру, що охоплював би бюджетування інноваційних проєктів, центри відповідальності, план-фактний аналіз, контроль цільового використання ресурсів, документування результатів пілотування, інтеграцію ERP і BIM-даних та формування аудиторського сліду управлінських рішень.

5. У підрозділі 2.3 автором здійснено інтегральне оцінювання інноваційної активності будівельних підприємств, що дозволило визначити їх рейтингові позиції, сильні й слабкі блоки інноваційного розвитку та загальну динаміку інтегрального індексу. У третьому розділі ці результати логічно пов'язано з обґрунтуванням стратегічних пріоритетів, дорожньої карти, KPI та інтегрованої моделі управління інноваційною діяльністю, зокрема у табл. 3.14, табл. 3.15 та рис. 3.6. Водночас, на думку рецензента, роботу посилює більш чітке розкриття адресних рекомендацій для підприємств залежно від слабких блоків, виявлених за результатами інтегрального оцінювання. Це дозволило б посилити зв'язок між аналітичними результатами розділу 2 та практичними положеннями розділу 3 і зробити запропонований інструментарій більш прикладним для використання на рівні конкретного будівельного підприємства.

6. Інтегральна модель поєднує показники, сформовані на основі оприлюдненої фінансової і нефінансової звітності, корпоративних джерел, внутрішніх матеріалів та експертно-аналітичних оцінок. Такі джерела мають різний рівень формалізації, перевірюваності та доступності для незалежного дослідника. У роботі наведено значний обсяг вихідних даних і розрахунків, однак недостатньо формалізовано єдиний протокол їх документального підтвердження, узгодження у разі розбіжностей та оцінювання надійності. Це обмежує повну відтворюваність результатів і можливість незалежної зовнішньої валідації. Для посилення доказовості методики доцільно запровадити стандартизовану форму збору даних, ієрархію пріоритетності джерел, правила роботи з відсутніми або суперечливими значеннями,

коефіцієнт інформаційної надійності та процедуру звіряння показників із фінансовою звітністю і первинними управлінськими документами.

Офіційний опонент – доктор економічних наук, професор ЗАЯЦЬ Тетяна Анатоліївна, завідувач відділу проблем формування соціального капіталу Інституту демографії та досліджень якості життя імені Михайла Птухи Національної академії наук України, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У моделі внутрішньоорганізаційної інноваційної екосистеми обґрунтовано партнерсько-мережевий контур, до якого включено взаємодію з університетами, науковими установами, інжиніринговими компаніями, постачальниками, інвесторами та громадами. Для його оцінювання запропоновано індикатори кількості партнерських проєктів, угод і спільних розробок (с. 178–180; 194). Водночас лише ці кількісні показники не розкривають якісні аспекти. Доцільно доповнити їх характеристиками довіри між учасниками, стійкості та повторюваності взаємодії, інтенсивності обміну знаннями, взаємності зобов'язань і здатності мережі забезпечувати спільне розв'язання проблем, що посилює обґрунтування партнерського контуру як джерела інноваційної спроможності, а не лише як сукупності укладених угод.

2. Кадрово-інтелектуальний блок інтегральної моделі охоплює залученість працівників до інноваційних проєктів, навчання, сертифікацію і готовність персоналу до змін (с. 59–60; 180; 194). Разом із тим соціальна результативність інновацій пов'язується із якістю робочих місць, утриманням і поверненням фахівців, залученням молоді та безпекою праці (с. 196). Методичну завершеність дослідження посилює включення до системи показників рівня плинності кадрів, вікової структури персоналу, професійної мобільності, продуктивності після навчання.

3. Проведене автором оцінювання зовнішніх умов інноваційної діяльності (п. 2.1) здійснено переважно на загальнодержавному та галузевому рівнях. Проте вони істотно різняться за регіонами, передусім стосовно потреби у відбудові, ресурсів праці, масштабів міграційних втрат, фінансової спроможності громад, інвестиційної привабливості та доступу до освітньої та інноваційної інфраструктури. У зв'язку з цим доцільним є дослідження специфіки міжрегіональної диференціації умов ведення інноваційної діяльності підприємств за зазначеними індикаторами, що дало б змогу посилити системний характер проведеного дослідження.

4. Екологічні, безпекові та соціальні показники об'єднано в одному функціональному блоці інтегральної моделі (енергоємність, матеріалоємність, повторне використання відходів, травматизм, безбар'єрність, доступність і комфорт користувачів) (с. 59–60). Такий підхід є прийнятним, проте може приховувати різноспрямовану динаміку складових, коли високий рівень екологічної ефективності компенсує недостатню соціальну результативність або навпаки. У подальшій апробації доцільно розмежувати еколого-безпековий і соціальний субіндекси та окремо оцінювати розподіл ефектів між

працівниками, замовниками, користувачами об'єктів і територіальними громадами.

5. Динамічне оцінювання за 2021–2025 рр. дає змогу простежити зміну інтегрального індексу та його функціональних блоків. Проте модель переважно фіксує одночасні значення показників і не розкриває часових лагів між управлінськими діями та результатами інноваційної діяльності. Інвестиції у навчання, формування партнерських мереж, накопичення довіри, сертифікацію та створення баз знань можуть впливати на фінансові й технологічні результати через один або декілька періодів. Подальший розвиток методики доцільно пов'язати з перевіркою лагових залежностей і розмежуванням короткострокових та відкладених ефектів, що посилить аналітичну обґрунтованість управлінських висновків.

Офіційний опонент – доктор економічних наук, професор УШЕНКО Наталя Валентинівна, професор кафедри міжнародної економіки Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. Автором деталізовано розкрито характеристики базових понять «інноваційна діяльність», «інноваційна активність», «інноваційний потенціал», «інноваційний розвиток» та «інноваційна зрілість», хоча водночас концептуальну цілісність дослідження посилило б чіткіше розмежування зазначених категорій за іншими ознаками – об'єктом вимірювання, часовим горизонтом і функціональним призначенням (пп. 1.1). Це посилило б концептуальну узгодженість між теоретичним визначенням інноваційної діяльності та інтегральним індексом інноваційної активності.

2. У пп. 1.3 здійснено змістове порівняння моделей стимулювання інноваційної діяльності у Європейському Союзі, Німеччині, США, Японії, Республіці Корея та Польщі, визначено можливості їх адаптації та основні ризики імплементації в Україні. Практичну цінність одержаних результатів можна було б додатково посилити шляхом ранжування запропонованих інструментів за рівнем інституційної готовності України, бюджетною і ресурсною місткістю, строками впровадження та очікуваними економічними, технологічними й соціальними результатами. Таке ранжування сприяло б чіткішому розмежуванню першочергових рішень, доцільних в умовах воєнної економіки та оперативного відновлення, й інструментів довгострокової повоєнної модернізації будівельної галузі.

3. При обґрунтуванні запропонованого методичного підходу інтегрального оцінювання будівельних підприємств (пп. 2.3) автором використано метод експертного опитування (склад експертної групи, яка включає 10 керівників підприємств будівельної галузі та 5 фахівців-теоретиків у сфері економіки будівництва, а також подано експертні оцінки за десятибальною шкалою і розрахунок коефіцієнта конкордації Кендалла у додатку Б, с. 278–284). Це додає обґрунтованості ваговим коефіцієнтам, однак результати могли б бути методично більш ґрунтовними за умови деталізації критеріїв добору експертів, їхнього професійного досвіду, галузевої

спеціалізації та ролі в практичній реалізації інноваційних проєктів. Така конкретизація дала б змогу краще переконатися у репрезентативності експертної панелі та рівні компетентності експертів щодо кожного з шести блоків інтегрального оцінювання.

4. Визнаючи вагомість розробленої автором інтегральної економіко-математичної моделі оцінювання інноваційної активності будівельних підприємств (с. 26–27, пп. 2.3), слід відзначити, що неоднорідність вітчизняних підприємств будівельної галузі та періоди нециклічності їх розвитку в умовах турбулентного середовища при однаковому рівні цифрових, нормативних і кадрових вимог може бути надмірним для малих підприємств і недостатнім для великих інтегрованих структур. Підвищити збалансованість отриманих результатів можна було б за рахунок чіткішого окреслення обмежень застосування моделі для підприємств різних масштабів, чисельності персоналу та функціонального типу діяльності. Також розвиток даної новації у майбутньому здатні посилити методичні застереження щодо масштабного коригування або паралельного використання абсолютних і відносних кадрових індикаторів.

5. Проведені у пп. 3.3 автором прогностичні розрахунки середнього інтегрального індексу інноваційної активності будівельних підприємств на 2026–2030 рр. мають важливе прикладне значення (табл. 3.20, рис. 3.4, с. 226–227), однак їх достовірність значною мірою залежить від прийнятих сценарних коефіцієнтів, вагових параметрів і способу нормалізації показників. Тому роботу посилює б ширше представлення аналізу чутливості інтегрального індексу та прогностичної траєкторії щодо зміни меж нормування, сценарних коефіцієнтів і можливих екстремальних значень у вибірці. Це дозволило б додатково підтвердити стійкість отриманих рейтингів і прогностичних висновків.

Результати відкритого голосування:

«За» – 5 членів ради,

«Проти» – немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Андрію ГАЗУКІНУ** ступінь доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю 051 «Економіка».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Любов ЗГАЛАТ-ЛОЗИНСЬКА

Підпис Згалат-Лозинської Л.О. засвідчую:

Вчений секретар Вченої ради
Київського національного університету
будівництва і архітектури

Микола КЛИМЕНКО